

Posamezna številka „Dneva“ stane 6 vin.,
ravno toliko številka „Bodeče Neže“.

„DAN“ izhaja vsaki dan zjutraj; tudi ob nedeljah in praznikih. Vsako nedeljo ima humoristično prilogo „BODEČA NEŽA“. Za ljubljanske naročnike stane „Dan“ s prilogo dostavljati na dom celoletno 20 K, mesečno 1'70 K; brez priloge celoletno 18 K, mesečno 1'50 K. Za zunanje naročnike stane „Dan“ s prilogo celoletno 22 K, četrtletno 5'50 K, mesečno 1'90 K. — Naročnina se pošilja upravništvu.

Telefon številka 118.

DAN

Neodvisen političen dnevnik
s tedensko humoristično prilogo Bodeča Neža.

Posamezna številka „Dneva“ stane 6 vin.,
ravno toliko številka „Bodeče Neže“.

Uredništvo in upravništvo: Ljubljana, Franciškanska ulica številka 6.

Dopisi se pošiljajo uredništvu. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo, rokopiši se ne vračajo. Za oglase se plača: petlet vrsta 15 v, osmrtice, poslana in zahvale vrsta 20 v. Pri večkratnem oglaševanju popust. — Za odgovor je priložiti znamko.

Odgovorni urednik Radivoj Koranec. Lastnik: Ljubljanske tiskarne.

Telefon številka 118.

Iz vilajeta.

Koroški nemški nacionalci in njih vredni nemškutarski bratci so postal v zadnjem času sila zbežani. Velike skrbi jih je začela prizadevati vzbujajoča se jugoslovanska zavest in zmiraj bolj naraščajoče nezadovoljstvo slovenskega življa z vladajočimi nemško-nacionalnim režimom ter iz njega nastalimi razmerami, ki popolnoma spominjajo na nekdanje razmere v turški Macedoniji. Koroško ljudstvo se prebujalo in v njem raste čimdalje bolj prepričanje, da bo tudi za nas zatirane jugoslovanske Jugoslovane napočil dan svobode. Vsi kar nas je moč prepričani da bomo tudi mi prosti na prosti svobodi.

Umljivo je, da so se naši nacionalci, ki imajo precej kosmato vest, začeli radi tega vzemirjati. Ker so živeli s svojim shodom v Sinčiči, kjer so metali kaplana, radi kričanja »živel Franc Jožef« na cesti, popoln fiasko, so si hoteli na drug način pomagati. Zbrali so nekaj »značajnih« Slovencev in s temi plačanimi ljudmi so se peljali njih vredni nemškutari Dobernik, Lučovnik, Mhor, Metlic na Dunaj, da predstavijo centralni vladi prave koroške Slovence, ki so imeli nalogo, da so pri izvajanjih Dobernika v ministrstvih z glavo kimali in tako potrdili resničnost njegovih besed. Seveda so Dobernik in sodrugli ministrom povedali: da si koroški Slovenci želijo še za naprej suženstvo pod nemško nacionalno palico, da ne marajo slovenskih sol in slovenskega uradovanja pri sodnji in v drugih uradih, ker je slovenski jezik v najbližjem sorodstvu s srbskim jezikom in zato veležidajalski. Pri vsaki besedi so Judeži pokimali. Kdo bi mogel dvomiti, da niso ti statisti s svojim kimanjem ministre popolnoma prepričali?

Eno je gotovo. Ni je nikler take farbarije kot se jo uganja pri nas. Naši ministri bi morali pokazati takim denuncijantom in lažnjivcem vrata. Seveda take bratce se sprejme v avdijenco in se jim vse ne samo obljubi, ampak stori. Če pa zline kak Slovan besedo o nevzdržljivih razmerah na Koroškem, se pa označi vse kot balke.

Nemški nacionalci pa je najpošiljali deputacije na Dunaj in makari v Berlin, nam koroškim Jugoslovanom je ravno tako kot izven koroškim začrtana pot; po nji bomo šli, ne oziraje se na nemški šovinizem.

stični krik, do končnega cilja — do zmage. Ne bo nas v tem stremljenju za našim ciljem ovirala nobena brutalna sila; kajti moč idej se ne da premagati.

Slovenska zemlja.

IZ POSTOJNE.

Neki kadet od 27. pešpolka, ki se je izdal za grofa pl. Gramon, je prišel prvi večer svojega bivanja v Postojni pijan v neko privatno stanovanje. Videvši, da so doma le ženske, je začel te nadlegovati z raznimi ponudbami. Obľuboval je en tisočak, ženitev in vrag vedi kaj vse, če sme ondi prenočiti. Ženske od začetka osuple, so ga primerno opozorile na dostojno vedenje in mu kratko zapovedale, da se odstrani. Tedaj se je mož še le razburil. Postal je naravnost nasilen. Obenem pa je zabavljaj čez Postojnčanke, češ da niso inteligentne in se še obleči ne znajo. Ker pa znajo Slovenke svojo čast, če treba tudi s pestjo — brniti, se je junak naenkrat neprosto-voljno znašel na ulici.

IZ VSTAJAJOČEGA LAŠKEGA TRGA.

To, kar si pred par tedni nihče še niti misliti ni upal, to se je zgodilo: najbolj zagrizeno spodnještajersko nemčurško gnezdo Laški trg je ob prvem slovenskem naskoku podleglo, tretji razred in s tem ulica in mase so naše, slovenske! S tem se je nagnil najjužnejši stebel nemškega mostu do Adrije in pot na Celje se je odprla!

Ob tem za vse Slovenstvo v obče, za cel Spodnji Štajer pa še posebej velepomembnem morda simpatičnem dogodku moramo pred celo slovensko javnostjo povdariti, da so nam narodno navdušenje, demokratičnost in sistematično podrobno delo, nič manj pa tudi vse naše slovenske postenje in naša stoga pripomogli do tega zares krasnega vspeha. Delavec, obrtnik, kmetovalec, trgovec, doktor, naše narodne dame in preproste naše žene — vse se je znašlo na skupni platformi, narodni podlagi, ter združilo svoje moči za skupni cilj. In Nemštvo, ki je trdilo, da Slovencev na Laškem ni, nemštvo, ki je skoro ponujeni jim kompromis z ošabno gesto zavrglo, to nemštvo leži danes zadeto na smrt na tleh in mi, katerih nas baje ni, mi triumfiramo kot zmagovalci! Krasen vzgled celi slovenski

domovini, spodnještajerskim trgovin in mestom pa še posebej: narodnost nad vse, potem demokratizem, podrobno delo in naše slovensko postenje — vse drugo sledi potem iz tega! Upravda.

SLOVENSKA LISTA III. RAZREDA V LAŠKEM TRGU, KI JE PRO-DRLA:

Odborniki: Konrad Elsacher, trg., dr. Josip Kolšek, odvjetnik, Franc Kranjc in Ignac Pirnat, posest. Namestniki: Ignac Onidica, posestnik, Marko Sagai, vikar.

I. razred nad 1/2 glasov: Dr. Kulje, nadž., Ivan Elsacher, veletrgovec, Makso Kos, vinski trg. in Ivan Drgan, posestnik in trgovec.

II. razred se nismo udeležili.

Štajersko.

Nemška laž. Kar se je na spodnještajerskem Slovencev preobdelo slovenskega kruha, to je preskočilo v nemškonacionalni tabor. Slovenski trgovci in podjetniki, ponajveč rojeni v priprosti slovenski hiši, vse to si je s krvavimi slovenskimi žulji opomogli in v svoji samopašnosti zavrglo jezik svojega detinstva ter šlo v razna spodnještajerska gnezda v vrste »Nemceev«. Ptui, Maribor, Celje, Sloven. Bistrica itd., vsi ti kraji niso prav nič drugače, nego približajša narodnih grešnikov, slovenskih jančičarjev. Naravno je, da se taka nezrela sestavina ne more vzdržati za delj časa. Priti morajo reakcije, paši morajo take postojanke. Koder se pri nas naseljuje Slovencev po teh trdnjavah, tam vrši dvojno misijo: očiščenje narodnega prepričanja od odpadništva in pomnoževanje slovenskega narodnega posestnega stanja, a vse to naravnim putem. Lep dokaz resničnosti za to je izid volitev v Laškem trgu, koder se je pokazala naša narodna moč v najlepši luči. Ti pojavi se bodo vršili drug za drugim in ne bosta jih ustavila niti »Südmarch« niti »Schulverein«, a tudi ne ves vladni pritisk. Slovenec vstaja in se pričenja zavedati svoje moči ter narodne pomembnosti. Ena je pa večjih naših mestih: Tam je naša glavna naloga, neprestano misliti na sredstva, ki nam omogočajo vedni direktni stik s slovenskim življem. A stik ne sme biti samo navidezen in tudi ne sme biti površen. Na onih, ki imajo v rokah politično narodno vajeti je leželo, da se z našim, tudi docela preprostim življem spoprijaznijo zdobera, tako, da bodo nastali

konečno odnošaji vseobče odkritosrčnosti. Najti pa se mora tudi srednja pot skupnosti za gotove narodno važne slučaje. V dosegu tega ni potreba dogovorov, kompromisov, marveč zgolj le ljubezni do naroda. Se je čas, da se temeljito izpremenje razmere — v korist našemu narodu. Izpremembe bodo prišle, če bo v nas vseh vedno in o pravem času zadostno narodnega ponosa in samozvesti.

Kakšni bodo rezultati. Pred dvema mesecema je šla slovenska deputacija pred ministre in pred Pitreicha, da vendar že dosežejo slovenskemu jeziku pravice, ki mu gre. Ministri so dejali, da bodo slovenske zahteve in želje proučevali, Pitreich pa je rekel, da ostane vse pri starem. Malokje tako občutimo nezdravost tega narodnega zapostavljanja, kot ravno pri nas na Štajerskem. Te dni so šli koroški »Nemci« ravnotako pred ministre. Obľubili so jim, da bodo njih zahteve in želje proučevali. Nemci na Koroškem in po Štajerskem nimajo ničesar več zahtevati, ker itak imajo vse, kar jim gre. Vseeno smo rado-vodni, komu se bo ustreglo: koroškim in štajerskim renegatom — ali koroškim in štajerskim Slovencev? Menimo, da uganka ni težko razrešljiva; Nemcem se bode dalo vse kar hočejo. Slovencev pa ničesar. Dobro bi bilo, da smo za ta slučaj tudi na Štajerskem v naprej pripravljeni, da nastopimo če treba z vsemi močmi in vsem povdarmom.

Ljutomer. Naši klerikalci so že delj časa v hudih škripcih in zadregah. Njihova politična pšenica jim kar noče iti v klasje. Za minolo nedeljo so sklicali izredni občni zbor tukajšnje posojilnice. V javnosti se o tem zavodu govori to in ono, kar da misli. Nadrevizor VI. Pušenjak je sicer vse te govorice »pobiljal s številkami«. Kljub temu je bila med odhajajočimi zborovalci pretežna večina obrazov zelo resna. Razni ostali dvomi se ne dajo kar tako pobiti. Marsikaj je tu, premišljevanja vredno.

St. Janž na Dravskem polju. Dne 7. t. m. v nedeljo so prišli sem k nam kaline lovit za prazne farovške blagajne g. dr. Hohnjec. No, naše ljudstvo tod okoli ni posebno dostopno za take spekulacije in zato je bilo polno nezaupanja. In naše ljudstvo ve zakaj. Tle gospodje se vozijo lepo udobno po svetu naokoli — na račun lahkovernih ljudi. Obrambne organizacije jim služijo samo za izžemanje slovenskega kmeta. G. dr. Hohnjec naj nam po-

preje pokažejo res narodne uspehe in pridobitve slovenskih klerikalnih državno in deželnozbornih poslancev. Teh pa do danes ne morejo, ker tile poslanci vedno pod klop zlezejo, kadar bi morali varovati svetinje in pravice slovenskega naroda! Saj jih poznamo!

Dr. Korošcu slaba prede. Dr. Korošec se je svojim savinjskodolincem salamensko zameril in niti njegovi lastni pristaši ga več ne marajo. Po različnih njegovih doslej najvernejših volilnih okoliših si pošepetavajo že yrabci na strelah, da si dični gospod poslanec več blizu ne upa. Ja, pa se res spreminjajo — časi...

Maribor. (Na naslov »Sokola«.) Mariborski »Sokol« ima tudi svojo dijaško vrsto. Ne vemo iz kakšnega vzroka, se to vrsto v zadnjem času najvernejših volilnih okoliših si pošepetavajo že yrabci na strelah, da si dični gospod poslanec več blizu ne upa. Ja, pa se res spreminjajo — časi...

Otvoritev zdravilišča za železnice uradnike v Rogški Statini. Z velikim pompom je bila v Rogški Statini otvorjena dne 7. t. m. nova zgradba, zdravilišče, za železniške uradnike — Nemce. Sredi slovenskega dementa, smo tu videli zastopnike železniških prog v Avstriji, zastopnika dež. namestnike in onega vlade. Kljub temu se ni nobeden teh gospodov obregnil ob to, v kar se je vsa prireditelj izpremenila — v nemško izzivalno prireditelj, v manifestacijo za najnovejšo nemško postojanko na Spod. Štajerskem! Že v uvodnih besedah je župan dejal, da z veseljem in radostjo pozdravlja najnovejšo nemško postojanko na narodno ogroženih tleh. Te besede župana-odpadnika Stojška in vedneje c. kr. držav. uradnikov, si bo treba zapomniti.

Goriško.

Velika dirka okolo goriškega Krasa, daljava 150 km, katere se vrši dne 14. junija t. l. K tej dirki priglasilo se je 52 dirkačev raznih narodnosti. Za to dirko vlada veliko zanimanje, toliko od strani dirkačev kakor tudi od občinstva. Opozorjamo naše slovenske dirkače, da se pridno vadijo, da dosežejo tudi oni svoj uspeh. Darila za to dirko so narav-

V nedeljo, dne 14. junija t. l. je prvi nastop „SOKOLA“ pri Sv. Jakobu v Trstu. ::: Nastopi nad 200 naraščaja.

LISTEK.

M. ZEVAKO:

Srce in meč.

Roman iz francoske zgodovine.
(Dalje.)

»Na pot tedaj!« je velel stric, ko se mu je zdel nož dovolj nabrušen.

»Na pot!« je ponovil nečak, vihteč svoje orožje. »Zdaj naj se le poizkusi z nama!«

Ilj si je opasal težak meč, ki si ga je bil izposodil iz gospodarjeve orožarne. Za pas je vtaknil dve pištoli in nadomestil svojo čepico s čelado.

Odpravila sta se. V domači vozarni je stal majhen voziček. Iljko je zapregel osla, da zapeljeta mrliča v Seno.

»Vzemi tudi kako vrv,« je velel stric, »da mu priveževa kamen za vrat.«

Ko so bile te predpriprave gotove, sta se napotila, stric naprej, v eni roki meč, v drugi svetilko, za njim pa nečak, ki je vlekel osla za povodec. Dospela sta v Menski dvorec brez zapreke, spravila osla z vozičkom na dvorišče, zabarikadirala vrata in krenila nato naravnost v služabniško izbo, kjer sta zalila svoj pogum z bokalom dobrega vina.

Prišel je čas, da odpravita še drugi del naloge. Ura v bližnjem Tanplu je udarila polnoči. Iljko se je pokrižal, Ilj je vzel ključke kleti. Pred kletnimi vrati sta se ustavila za trenotek. Nato je odrinil oskrbnik zunanje zapahe, obrnil dvakrat ključ, in vrata so zazijala. Ilj je odskočil in si zatisnil nos.

»Ali smrdi!« je dejal.

»Vraga!« je menil Iljko, »saj ne leži od včera. Proklete gnil mora že biti!«

Tudi nečak si je zatisnil nos. Oskrbnik je brcnil v vrata. Toda uprla so se.

»Kaj pomeni to?« je zategnil Iljko in se umaknil za par korakov.

»Bedak!« je velel Ilj. »To pomeni, da se je zabarikadirala, ko so mu bili zapetami. Dajva, spraviva to v stran!«

Demoliranje se je pričelo nemudoma. Iljko, ki je vtaknil roko skozi špranjo, se je posrečilo z velikim naporom, podreti par brnu; ostalo se je zrušilo laglje in čez uro dela je bila pogrebca prosta pot; vrata so se odprla na stečaj, šla sta po stopnicah nizdol, Ilj naprej, s svetilko v roki. Bil je tako prepričan, da ima posla samo z mrličem, da še meča ni maral vzeti s seboj. Iljko mu je sledil za petami, stiskaje v roki svoj nož.

»Le počakaj, razbojnik,« je mir-miral zadovoljno. »Zdaj ti odrežem uhlje, ko se ne moreš več brniti!«

Toda Pardajana ni bilo videti. »Kje neki leži?« je povzel Iljko. »Potrpi,« je dejal Ilj. »Saj naju vodi smrad!«

»To je resnica!« je pritrdil Iljko ter si iznova zamašil nos.

Klet je bila prostorna, tvorilo jo je več oddelkov; bila je polna kotov, ovinkov in temnih lukenj za velikimi sodi; začelo se je dolgotrajno iskanje...

»Evo ga!« je vzklikal Iljko vsako minuto.

Toda varal se je — Pardajana ni bilo nikjer, ne živega, ne mrtvega. Zdajci pa se je sklonil Ilj mahoma v kotu tretjega oddelka in viknil pri-dušeno:

»Kosti!«

»Podgane so ga oglodale!« je zastokal Iljko žalostno, meneč, da mu uhaja maščevanje izpod rok.

»Saj niso človeške, bebec nemumli!«

Nočna gosta sta se spogledala začudeno.

»Gnjatišča so,« je dejal stric.

»Glejte!« Koliko praznih steklenic!« je dodal nečak in pokazal nedaleč celo goro obglavljenih buteljk.

»Dobro se je najedel, podlež, in napil, preden ga je vzel hudič!«

»Maščevanje!« je zaključil Iljko in zavpil svoj nož.

Iskala sta s še večjo vnemo. Za dve uri je bila klet pregledana vse do zadnjega kotička; Pardajanova tumba ožividna ni bilo več tu.

»Čudna reč,« je zamrmral Ilj. »Saj sem rekel,« je dejal Iljko. »Podgane so ga požrle — s kožo in kostmi!«

»Osel!« je zarežal stric.

Ta beseda mu je bila omiljena, kadar je govoril s svojim nečakom. Vendar pa se je moral napolned pridružiti Iljkovi razlagi, zakaj tudi ponovna preiskava je ostala brez uspeha, z druge strani pa je bilo jasno, da Pardajan ni mogel pobegniti: vrata so bila znotraj zabarikadirana, zunaj zaklenjena, edina linica kleti je bila neposkodovana — kje naj bi bil ušel razbojnik?

»Hm!« je dejal Iljko nazadnje, »tako nama ga vsaj ni treba vleči v Seno!«

»A jaz mu vendar ne morem odrezati ušes,« je vzdihnil Iljko. »Še po svoji smrti mi napravlja lumparijo!«

Ker nista imela več česa početi v kleti, sta se vrnila k stopnicam. Ilj, ki je hodil še vedno naprej, je ob znožju mašinalno dvignil glavo proti vratom, ki jih je bil pustil odprta na stečaj. Izvil se mu je strašen krik: vrata so bila zaprta.

Planil je navzgor, v brezumni nadi, da jih je nemara sam zaslonil po neprevidezosti. Zgoraj pa je bil primoran vzeti na znanje, da niso samo priprta, marveč tudi zapaljena in dvakrat zaklenjena! Zunaj je bil nekdo zavril ključ, dočim sta onadva iskala mrliča... Toda kdo!

»Kaj se godi?« je vprašal Iljko, ki je pritekel za stricem.

»Kaj se godi!« je zarjul Ilj. »Zaklenjena sva!... Tat, razbojnik ali hudič v svoji lastni osebi se je splazil v dvorec in naju zaklenil tu noter! Poginili nama je kakor Pardajanu!«

Iljko je stal ves bebast, tresoč se krčevito... tisti hip pa je skočil rezek grohot izza zaklenjenih vrat.

»Iljko!« je kriknil porogljiv glas, »tvoja uhlja mi ne uideata!«

Iljko so se naježili lasje na glavi! Spoznal je ta glas! Bil je mrličev. Bil je Pardajanov glas!...

Stric in nečak sta se zakotalila po stopnicah nazaj, obadva v blazni grozi, ter padla nezavesna drug na drugega...

Da, da, stari Pardajan je bil tisti, ki se je zasmel in zagrozil Iljko. Zapustil smo ga v trenutku, ko je imel v zalogi samo še eno gnjat in je zagledal pred sabo neizbrisni konec — smrt od gladi. In ko je izginila tudi ta, poslednja gnjat ter je preiskal že stotič vso klet od kota do kota, je uvidel Pardajan, da mu ne preostaja drugega kakor smrt, in je sklenil tole:

Vzdrži se z vinom, dokler se bo mogel. Kadar pa mu postane glad preveč mučen, in zamre v srcu poslednja nada rešitve, takrat se reši muke z radovoljno smrtjo — saj mu ostane še njegovo zvesto bodalo.

(Dalje.)

nost krasna in dragocena. Začetek dirke je točno ob 10. uri zjutraj na startu v Podgori pri mostu gostilne Bregant. Opozorjamo vse dirkače, da bodo imeli na startu vsi svoje legitimacije, katero mora vsak jurji pokazati. Po dirki priredi kolesarsko društvo »Gorica« v Gorici veliko veselico in sicer s koncertom in plesom v »Hilmitheichu«. Na cilju v rožni dolini (Tivoli) vrši se tudi od 2. do 4. ure koncert vojaške godbe, pešpolka št. 47, iz cilja korporativen odhod z godbo na veselilni prostor v »Hilmitheich«, kjer se slovesno razdelijo darila vsem dirkačem. Vstopnina k veselici 20 vin. Cela dirka okoli goriškega Krasa bo kinematografsko posneta. Kakor se vidi, obeta ta dirka in veselica, biti jako zanimiva. Za to naj nihče ne zamudi te prilike si ogledati dirko in veselico.

Na c. kr. moškem učiteljsku v Gorici se vrši vpisovanje za prvi letnik v četrtlet 2. julija od 9. do 12. dopoldne. Sprejemni izpiti pa bodo isti dan popoldne in v petek ter soboto 3. in 4. julija.

Pri sv. Križu na Vipavskem se je vršil v nedeljo dobro obiskan shod, katerega so priredili naši neodvisni slovenski poslanci.

Posledice pretepa. Fantje Peter Brumat, Ivan Pavlin, Ivan Gorjan, Ivan in Karl Černeč, Izidor Klančič so bili obsojeni vsak na tri dni zapora, ker so se radi prevelike korajze svojočasno stegli v neki gostilni v St. Petru.

Tržaški »neodrešenci« so se zadnjo nedeljo udeležili praznika »štatur« v Vidmu, kjer so jih regnoli častno sprejeli. Njihov voditelj prof. Rivalta je imel celo govor.

Gorica, 13. in 14. junija priredi gospelno pomožno društvo Rdečega križa v Gorici cvetlična dneva. Cvetke se bodo prodajale po 10 v po ulicah, trgih in v vseh javnih prostorih.

Bilje. Pri občinskih volitvah je zmaga napredna stranka v vseh treh razredih.

Gorica. (Aretacije.) Aretirali so nekega Batiča, ki je ranil z nožem nekega izvoščeka. Zapri so znanega pijanca Fr. Scaletari.

Gorica. (Izpred sodišča.) Martin Matjaž, star 22 let, je bil obtožen, da se je hotel odtegniti vojaški dolžnosti. Matjaž se je pri razpravi izjavil, da je šel na obisk k nekemu prijatelju v laški Videm, nakar so ga oprostili.

Gorica. Danes se vrši procesija po znanem redu.

Laško klerikalno časopisje se norčuje sedaj iz liberalnih listov, ki le po nepotrebnem hvalijo proti slovenski veselici. V slučaju kakih narodnih zapletiljev pa bi tudi laški klerikalci držali s kamoraji! Se poznamo!

Dnevno.

Hvala lepa za takšno »zdrži-
tev«. Pod naslovom: »Za združenje
hrvatskih in slovenskih dežel« piše
»Slovenec«: »O priliki inspekcijske-
ga potovanja nadvojvode Friderika
po Dalmaciji je v dubrovniški okolici
pozdravil nadvojvodo učitelj in de-
želni poslanec Skurić, ki je, povdar-
jajoč zasluge hrvatskega naroda za
dinastijo, rekel: »Zato s polno pravi-
co pričakujemo, da bo očetovska
skrb našega ljubljene cesarja ure-
snila naše zgodovinske pravice do
zedinjenja z našimi sosednimi brat-
skimi deželami Hrvatsko, Slavonijo,
Bosno-Hercegovino, Istro in Kranjsko.«
— »Reichspost« je objavila to
vest brez komentarja. »Daners
Armeezeitung« pa, ki je avstrijskim
Jugoslovanom sicer prijazna, pa se
nad tem pozdravom leži. Baš »Ar-
meezeitung« nima zato pametnega
vzroka — Pa res nima »Armee-
zeitung« pametnega vzroka, saj če
se uresniči ta klerikalna želja, potem
so izgubljeni Slovenci na Štajerskem
na Koroškem in na Goriškem in v
Trstu. Za to izjavo Skurića, s ka-
terim se strinja tudi »Slovenec« smo
prav hvaležni; sedaj vsaj vemo za-
kaj se dunajski nemški klerikalci
tudi nič ne upirajo združiti. Ka-
ko bi se neki upirali, saj se na ta
način najbolje znebijo zasvoženega
naroda slovenskega. Kakšna združ-
itev pa bi bila to, ki bi pomenila
smrtonosno razcepitev slovenskega
naroda. Hvala lepa za takšno »zdr-
žitev«, ki bi izročila večji del sloven-
skega naroda njegovim smrtnim so-
vratnikom Nemcem in Lahom. Sedaj
pa vendar enkrat razumemo kleri-
kalno ljubezen do »zdrži-«. Kleri-
kalci so pokazali obisti. Smo rado-
vedni kako se bodo sedaj prali.

Po procesu proti Bendasjuku in
tovariši. Prosti so po dveletnem pre-
iskovalnem zaporu, ki so ga odsedeli
po nedolžnem Bendasjuku in tovariši.
O nezasišanih dogodkih pred sodi-
ščem v tem trimesečnem procesu
smo napisali golo resnico. Državni
pravdnik nam je članek konfisciral.
Predno končamo poročanje o tem
procesu, sporočimo javnosti še ne-
kak, kar se dosedaj ni zgodilo v
tiskanih prostorih. Predsednik ka-

zenskega senata je porotnikom pri-
poročal, da naj sodijo tako, kakor to
zahteva interes dinastije in države.
— Lvoški poljski porotniki so s
svojim izrekom za izboljšanje poli-
tičnih razmer v Galiciji storili več
kot vsa avstrijska uradna politika
zadnjih let. Porotniški izrek je tem
važnejši, ker so bili porotniki — Po-
ljaki, obtoženi pa Rusi. Slava takš-
nim porotnikom, ki so sledili svoji
vesti in pravici in ne raznim željam
in opominom.

Vojna med balkanskimi zavez-
niki je že vsestransko pojasnjena in
danes je že vsakemu človeku, ki se
količkej zanima za javna vprašanja,
znano, da so Bolgari Srbe ob Brega-
lnici brez vojne napovedi po noči
zahrbtno napadli, da bi jih oropali
slovov velikih in sijajnih njihovih
zmag nad Turki. To je že zgodovina,
samo »Slovenec« v svojem slepem
in strupenem sovraštvu do vsega kar
je srbsko, noče tega vedeti in govori
še vedno, da so se Srbi »zahrbtno«
zvezali z Orki proti »slovenskim«
Bolgaram. Srbi so se zvezali z Orki
zato, da se Macedonija pravično raz-
deli med zaveznike in da je šlo po
njihovem, bi imeli Bolgari Štip, Ko-
čane, Radovišče, Kavalo in Seres,
Odrin z velikim delom Tracije in tudi
Rumunom ne bi morali prepustiti čez
200.000 svojih državljanov. Da je
hotela Bolgarska pošteno razdelitev
evropske Turčije, bi bila danes naj-
močnejša država na Balkanu, ampak
ona je hotela imeti vse, Srbiji in Or-
čiji pa ni privoščila nič, skregala se
je z zdravim pametjo in je zahrbtno
napadla Srbijo in Orčijo. Za to svo-
jo prevzetnost in zahrbtnost je bila
Bolgarska kaznovana in danes je ta-
ko slaba, da se je nihče ne boji. Ves
svet uvideva, da je Bolgarska to
svojo nesrečo sama zakrivila in da je
ta nesreča pravična kazen za brega-
lniško zahrbtnost in verolomnost —
samo »Slovenec« v svoji brezpri-
meri perfidnosti očita Srbiji, da ona
ni jugoslovanska! Perfidija, ime ti je
klerikalce! Ta »Slovenec«, ki je ved-
no in pri vsaki priliki nastopil proti
jugoslovanski misli, hoče dajati Sr-
biji lekcije o temu, kaka naj bo nje-
na jugoslovanska politika. Daleč bi
prišla Srbija, ko bi vodila tako poli-
tiko, kot bi to hoteli naši klerikalci
— tako daleč, da se ji sploh več vi-
deti ne bi moglo, ker — le ne bi bilo
na svetu!

Zmaga v Laškem trgu je neka-
tere rodoljube presenetila. Tu in tam
so sprejeli vest z mirnim obrazom,
kakor bi hoteli reči: no, ja, prava
reč. Drugod so šli v proslavo kro-
kat. Zdi se, da je med nami še vse
preveč apatije in premalo zaupanja
v svojo silo. Poglejmo brate na jugu,
kako jurišajo na laške trdnjave in
kako rastejo v svojem boju. Pri nas
imamo neki izgovor, češ, da je raz-
lika med Lah in Nemci — v resnici
pa je razlika le v nas: na jugu smo
odločnejši — zato zmagujemo — na
severu smo boječji, zato na jugu zma-
gujemo, na severu padamo. Ni pa
dvoma, da bo vsaka zmaga vodila k
novim zmagam — zato krepko na-
prej!

Sramota za slovenski narod je
to, kar si dovoljuje razni klerikalci
proti našim narodnim društvom. Da
so denunciantje, o tem smo že pi-
ali, naravno je, da te vrste ljudem
ne more biti nič več sveto. Najbolj
gnusno pa je, kar počenja to ljudje
proti Sokolu. Da so se našli razni
klerikalni župani, ki so prepovedali
sokolski plakat, je le znamenje, kako
nizko smo že padli. Take nič, ka-
kor so razni podrepani, ki se ime-
nujejo (ne po svoji zaslugi) tudi žu-
pani, sramote slovenski narod pred
svetom, ker se bo svet smejal njih
idiotstvu. Znano je tudi, da so najeti
ljudje po deželi raztrgali sokolske
plakate. Izdajalci naroda so izpridili
našo mladino po deželi, da nastopa
proti društvu, ki je celih 50 let dvi-
galo naš mali narod iz mrtvila. Naj-
večja sramota pa je, kar je naredil
jeseniški kaplan, ki je zaprl otroke,
ker so gledali Sokole. V nedeljo je
slavil »Turnverein« v Beljaku z ve-
likim pompom svojo 50letnico. Nem-
štvo sega že preko Karavank. Jese-
nice same so polne nemščurjev in tu
pride falot, ki si upa s tako podlost-
jo onečastiti slovensko ime. To je
sramota, radi katere nas je lahko
sram pred svetom.

Nova pesniška zbirka. Izšlo je:
Engelbert Gangl. Moje obzorje.
Učiteljska tiskarna. Cena vezani
knjigi 3 K s pošto 20 vin. več. Na-
tančneje poročilo o tej lepi zbirki
prinesemo prihodnjič.

Akad. društvo slov. veterinar-
jev na Dunaju priredi II. redni obč.
zbor dne 12. t. m. ob 8. uri zvečer v
restavraciji »Siegel«, Neulinggasse
28, s sledečim dnevnim redom: 1.
Citiranje zapisnika, 2. Poročilo odbo-
ra, 3. Proračun za zimski tečaj
1914—15. 4. Slučajnosti.

Karbol mesto žganja. Dne 5. t.
m. je našel 85letni prevzitar Miha
Štrus iz Volavej v litjskem okra-
ju, v kleti nekega tamošnjega po-
sestnika steklenico karbola. Ker je
Štrus mislil, da se nahaja v stekle-

nici žganje, jo je nastavil k ustom
in je izpil nekoliko nje vsebine. Kma-
lu nato je padel pred hišo nezave-
sten na tla, in je naslednji dan umrl
na težkih notranjih poškodbah.

Obesil se je. Lansko leto se je
vrnil iz Amerike 40letni posestnik
Matija Lavrič iz Hudega vrha v blo-
ški občini. Doma je gospodaril sam
s svojo 65letno materjo. V zadnjih
mesecih so opazili na njem znamenje
blaznosti. Dne 4. t. m. pa so dobili
Lavriča na podstrešju njegove hiše
obešenega. Samomor je izvršil naj-
brže v hipni blaznosti.

V Lvovu se vidno manjša konz-
um alkohola. Zasluga gre občinske-
mu svetu, ki ne dovoli nove gostilne
ter je znatno skrajšal gostilniško po-
licijsko uro.

Shod Narodne Soc. Zveze v Spod. Šiški.

(Konec.)

Nemška socialna demokracija
centrala je osamljena razun prive-
skov slovenskih in italijanskih so-
drugov. Centralizacija socialne de-
mokratije tudi škoduje v tej smeri,
da izgubljamo Slovenci svojo zem-
ljo. Pri železnici je germanizacija
velikanska in tako bi se lahko zgo-
dilo, da nas Nemci podjarmijo, ako
se jim odločno ne postavimo po ro-
bu. Temu uporu pa se bo socialna
demokracija seveda uprla.

Razume se, da vrže centrala
socialno demokracije organizacije
tupatam kak kračar svojim sloven-
skim sodrugom. Ti pa morajo za
vsak bagatelen denar delati rekla-
mo za nemško centralo. In tako ra-
ste brezdomovinstvo slovenske so-
cialne demokracije bolj in bolj.

Na Primorskem smo se vrgli na
brezdomovince in kmalu bo ležala
tam socialna demokracija strta na
tleh. Voditelja slovenske socialne
demokratije v Trstu sta pokazala
svojo narodnost s tem, da je bil
prvi proti slovenski porotniški listi
in da si je v svoj zagovor najel ita-
lijanskega zagovornika, in da je
drugi prepričeval sodnika italijanske
narodnosti, da se govori v Trstu
samo italijansko. Mi, narodno za-
vedni delavci, združeni v Narodni
Delavski Organizaciji pa smo s
svojim pohodom po tržaškem korzu,
s svojo godbo in s slovenskimi zasta-
vami pokazali, da se v Trstu ne go-
vori samo italijansko, ampak da se
nahaja v Trstu čez 70.000 Slovencev.

Okrajna bolniška blagajna in za-
varovalnica proti nezagodam v Trstu
sta v rokah socialne demokracije.
Kako internacionalna je ta socialna
demokracija pričajo samo italijanski
napisi na poslopih, omenjene bolni-
ške blagajne in delavske zavaroval-
nice. Pa ne samo to. Ako pride v
bolniško blagajno slovenski delavec
in pravi, da je poškodovan na glavi,
ga pogleda blagajniški zdravnik na
noge, ker je Italijan. Celi aparat v
omenjeni bolniški blagajni in v za-
varovalnici proti nezagodam je ita-
ljanski pod skrbnim vodstvom »in-
ternacionalne« socialne demokracije.
Slovenski socialni demokratje v
Trstu so napram slovenskemu na-
rodnemu delavstvu bolj zagriženi
nego Italijanski nacionalisti.

In sedaj glede zadnjih dogodkov
v Nabrežini. Glasilo socialno de-
mokratične stranke je z debelimi črka-
mi napisalo, da smo mi krumirji. To
nam očitajo radi tega, ker smo šli v
Nabrežino organizirati slovenske de-
lavce. Poglejmo si to »krumirstvo«
malo bolj natanko. Nabrežinski soci-
jalni demokratje so rekli županu Ca-
hariji: »Glej, da napraviš tako, da
bodo delavci pri naši organizaciji.
Ker pa je stal župan Caharija na sta-
lišču, da to ni njegova stvar in ker
je bil proti tej želji socialnih demo-
kratov, so zagnali poslednji velik
hrup in so začeli stavkati. Narodna
Delavska Organizacija, to je njeni
člani niso štrajkali seveda in so de-
lati naprej, ker jim niti na misel ni
prišlo, da bi podpirali s stavko njim
tako sovražno sodruštvo ali so-
cialno demokracijo. Tačas pa so se
sodruzi razpetelinili in so začeli kri-
čati. »Glejte, krumirje!« Sodruzi se
pritožujejo v »Zarja«, da je bilo pe-
najst njihovih ljudi aretiranih. Saj
so vendar morali biti aretirani, ko so
napadli naše s kamenjem.

Boj v Nabrežini je nacionalnega
pomena: ali bo tam delal Furlan ali
pa Slovenec. Naš nastop v tem boju
je pravilen, ker hočemo, da je Na-
brežina slovenska in ne italijanska.
Naši slovenski socialni demokratje
pa so se pokazali v tem boju v svoji
pravi luči. »Zarja« je podala roko
»Piccolu«; socialna demokracija je
podala roko italijanskemu naciona-
lizmu. Oba pa sta začela s skupnimi
močmi blatiti Nar. Del. Organizacijo.

V Nabrežini so sodruzi sklenili,
da razbijejo vsako prireditelj Ciril-
Metodove družbe. To je za nas opo-
min. Snujmo narodne delavske or-

ganizacije, da se bomo združeni la-
hko branili proti nasprotniku. Poleg
stanovske zavednosti imejmo vedno
tudi narodno zavest! Pristopajmo
v velikem številu v narodne delav-
ske organizacije, ki delajo na to, da
dobi slovenski delavec boljši kruh.
V organizaciji je moč. Vse drugače
je in vse drugačni so uspehi, če na-
stopa za člane organizacija kakor
pa posameznik.

In tako bomo prišli do tega,
da bomo na naši zemlji sami gospo-
darili in da bodo imeli sovražniki
pred nami strah. Snujmo, razširjaj-
mo naše narodne delavske organi-
zacije! Delajmo na to, da bodo pla-
polane na naši slovenski zemlji naše
slovenske zastave! (Gromoviti ži-
vijo-klici in viharno ploskanje.)

Predsednik se nato zahvalil go-
vorniku in želi, da bi padle njegove
besede na rodovita tla. Potem po-
deli besedo g. Mlakarja, ki obraz-
loži težnje zveze jugoslovanskih že-
lezničarjev in poziva slovenske že-
lezničarje naj v obilnem številu pri-
stopajo k Zvezi. Govorila sta nato
še g. Kozinc in g. Noč, na kar se je
predsednik Narodne Socialne Zveze
še enkrat zahvalil za obilno udelež-
bo in zaključil ob enajsti uri ponoči
ta pomembni shod.

Ljubljana.

Vsestranski človek je kleri-
kalni občinski svetnik Šerjak. Do se-
daj se je mislilo, da je samo nemšku-
tar, ker bi hotel na vsak način, da
se ponemčijo ljubljanske ljudske šole,
v zadnji seji občinskega sveta je
pa rekel, da se razume tudi na —
umetnost. Potegnil se je namreč za
onega ubogega orla na magistratnem
poslopju, ki je baje že zelo obrabl-
jen in je zahteval, da se tega orla,
ki ima veliko umetniško in zgodovins-
ko vrednost, primerno renovira.
Ogledali smo si tega orla in pri naj-
vestnejšem iskanju nismo našli na
njem nič, čisto nič umetniškega. Je
to čisto navaden dvoglavi orel, ka-
kršnih je na tisoče in tisoče v Av-
striji in resnica je samo ta, da ima
ta orel na ljubljanskem magistratu
svojo zgodovino in ako hoče ljublj-
anska občina, da bo imel še večjo zgo-
dovino, ga mora pač popraviti, ker
sicer bi se znalo zgoditi, da bi enega
lepega dneva — ne odletel, ampak
padel in se popolnoma razbil. Tako
naj bi povedal Šerjak, ako mu je
že toliko do tega orla, o umetnosti
naj pa molči. — Sicer je pa naše mne-
nje glede tega orla tako-le: Dvo-
glavi orel je grb avstrijske države in
zato visi na vseh državnih uradih.
Na avtonomnih uradih ni nikjer dr-
žavnega grba, ker to pravzaprav ni-
ma nobenega pomena. Na deželnih
uradih se nahaja povsod deželni grb,
na mestnih uradih bi se pa moral na-
hajati mestni grb. Grbi vendar nekaj
pomenijo in državni grb na ljublj-
anskem mestnem magistratu izgleda
tako čudno, kakor bi čudno izgledal
n. pr. kranjski deželni grb na — vze-
mimo — šentpeterski ali kak drugi
vojašnici, ali pa ljubljanski grb na
vladini palači, ali pa na deželnem
dvorcu. Orel na ljubljanskem magi-
stratu ima svojo zgodovino in zato
naj se ga lepo shrani — tako mi mi-
slimo — v mestnem arhivu (ko že ni-
mamo mestnega muzeja), na njegovo
mesto naj bi pa prišel mestni grb
kot simbol mestne avtonomije.

Občinska seja v Mostah. V
nedeljo 7. t. m. ob pol 4. uri je bila
sklicana odborova javna seja, ka-
tere sem se tudi jaz podpisani ude-
ležil. Predsednik otvoril sejo nekaj
minut pozneje, nakar so se razprav-
ljale razne točke. Ugodilo se je več
prošnjam strank, ki stanujejo nad 10
let v občini zaradi domovinske pravi-
ce. Enaka prošnja Katarine Juvan,
ki jo vloga ondodna občina, se za-
vrne. Župan pravi, da je njen mož
prišel iz Amerike in da se sedaj na-
haja doma, in da naj mož sam pro-
šnjo vloži. Prošnjo g. Zamer iz Sela
zaradi občinskih doklad se ugodi, in
sicer od 35 K na 30 K mesečno. Ora-
žem je sam priznal, da je to stranko
precej obdavčil. Pripomniti pa mo-
ram, da je g. Zamer plačal lansko
leto pod dacarijsko kontrolo 297 K in
kljub temu, da se je podražilo vino in
žganje, se je tega obrtnika obdav-
čilo za letošnje leto pri odkupu na
35 K mesečno, to je na celo leto
s 420 K. Prošnjo g. Mekinda se ugodi.
Navedena prošnja se glasi: Ker ima
ravno vrt obdelan, prosi za podaljša-
nje roka do jeseni in takrat bo g. Me-
kinda rade volje sam odstranil ogra-
jo. Nadalje župan predlaga, da bi se
popravile občinske ceste; začel je
zagotavljati koliko da bomo dobili
podpore, in sicer: od cestnega odbo-
ra, deželnega odbora, pa še od ne-
kje drugod, tako da nam je zasigu-
rana podpora 2000 K. Nato župan
predlaga, da naj bi se dovolilo za
popravo občinskih potov znesek
3500 K. — Gospodje odborniki niso
ugovarjali. Nato da župan na glasov-
nanje svoj predlog — ga odborniki

pa so lepo vzdignili roke in tako je
bil županov predlog sprejet. Nato žu-
pan predlaga tajno sejo. Jaz kot po-
slušalec sem se odstranil. — Fran
Hamberger.

Policijski stražnik št. 64 je
včeraj med 11. in pol 12. uro silno
surovo postopal z nekim totalno pi-
janim nabornikom. Tako kakor je on
postopal in ravnal, tako se ne dela
red med ljudmi na ulici, pač pa mo-
rebiti v kakšnem vrtu divjih zveri.
Vsakdo, ki ima le nekoliko čuta č
človeški dostojnosti, je obsopal stra-
znikovo ravnanje, ki je bilo v danih
okolščinah naravnost izzivalno. Po
ulici »Pred škofijo« je šel pijan na-
bornik, ki je enkrat zaklical »auf,
tavlilih«. Mimoidočo pasantinja je
pustil popolnoma v miru. Čez nekaj
časa nato jo primaha proti njemu
stražnik št. 64, ga prime in mu nekaj
zapoveduje, kaj, tega ne vem, pač
pa vem, da mu je branil iti naprej
proti »Mestnemu domu«. Pijani fant
mu je povedal, da gre v »Mestni
dom« in je hotel iti naprej. V tem
hipu ga je pa stražnik začel na vso
moč tresti in fant ja padel na tla. Ko
se je zopet pobral in ga je policaj dr-
žal, je bil fant čisto miren (policaj je
čakal pomoči). Tebi nič, meni nič,
brez vzroka, je začel zopet policaj
vpiti nad njim: »Ali boste mirni!« In
ga začel zopet mikastiti. — Fant se-
veda mu je odgovoril in s pravico
odgovoril, da je miren, ker je tudi
res bil in so tu priče, ki to tudi po-
trdijo. Takoj nato ga je policaj začel
še bolj tresti — ali, da se odkrito iz-
razim: postopati z njim tako, da je
fant reagiral s tem, da se mu je hotel
iztrgati, kar je menda policaj sma-
tral za zadostni vzrok, naskočiti fan-
ta in ga zopet vreči na tla. Ko se je
pobral, je začel policaj z njim ople-
tati ob zid z glavo, kar je imelo za
posledico, da se je tudi fant začel re-
nejše braniti — bil je v silobranu in
da je tudi on položil policaja na tlak.
Ko ga je dobil policaj pod se, mu je
— na pijanem človeku — klečal na
prsni in ga tresel (čisto brez povoda)
in tu mu je še neka duša prišla na
pomoč in mu pomagala na tleh le-
žečega pretepati. Ta prizor je trajal
precej časa in odločno moramo opo-
zoriti na to, da ni bilo povoda na-
stopanja v tem trenutku, ko je poli-
caj prišel fanta in tudi ni bilo nobe-
nega povoda, ga butati ob tla. Raz-
umen stražnik ne bo stresal jeze nad
pijanecem in se ponižal na njegov
nivo, temveč bo postopal resno in ne
maščevalno, kajti tako se pijanca le
izziva, ko bi bil stražnik vendar ž
njim gotov lahko brez premetovanja
in butanja ob tla in zid. Saj ga sko-
raj nič bilo ni. Policijskemu ravna-
telstvu mora biti na tem ležeče, da
se ustvari dobro razmerje med stra-
zniki redu in javnosti, ne pa, da se
dela vedno globočji prepadi. Takšno
postopanje, kakršnega si je včeraj
dovolil stražnik št. 64, je najmanj
priljubljeno za mnenje, da je stražnik
na ulici za to, da dela red. — V osta-
lem smo pa kot priče na razpolgo
in tudi prošimo, da se nas pokliče.
Takšni pojavi morajo v interesu jav-
nega reda in javne varnosti enkrat
za vselej prenehati; če stražnik šte-
vilka 64 ni svojemu poklicu kos, pa
naj gre. (Priče v redakciji »Dneva«
na razpolgo.) Očividci.

Če siliš naš ljubljanski rodo-
ljub n. pr. o zmagi v Laškem trgu,
kako se začudi. »A zmagali so, glejte
no, ali dozdaj ni bil ta razred v naših
rokah?« Tako majhna je naša do-
movina, pa jo tako malo poznamo.
Dobro bi bilo, da bi še bolj čitali
Skrobarja. Morebiti bodo iz njega
spoznali razmere.

Skandal! Cesta na južno že-
leznico se nahaja v takem stanju,
da je škandal! Lepo si mora pred-
stavljati tujec Ljubljano, ko stopi s
kolodvora; v dežju se lahko vtopi v
blatu, v suhem vremenu ga lahko za-
duši prah, ponoči ga pa komodno
lahko kdo pobije. Zadnji čas je, da
magistrat ukrene potrebno, da se ta
najbolj prometna cesta izboljša. Pred
kolodvorom bi bilo potrebno posta-
viti najmanj dve obločnici, ostale pli-
novke pa pomnožiti. — Jako potreb-
no je pred kolodvorom tudi lepo ve-
liko javno stranišče (seveda ne tako,
kot so nekatera v mestu), kajti cela
okolica je vedno tako ponesnažena,
da gotovo ne dela časti Ljubljani, ki
se hoče prištevati modernim me-
stom!

Kakor čujemo, so usmiljene
sestre v hiralnici napravile moderno
parno pekarno in bodo dodajale
kruh v Lichtenthurn, hiralnico, de-
želno bolnico, Leoninum, blazničo,
Franciškanom, nunam in Marjanišču.

Magistratni svetnik Ivan Lav-
tar je bil imenovan v tajni seji občins-
kega sveta magistratnim nadsvet-
nikom in ne svetnikom (kar je že
bil) kakor smo pomotoma poročali
včeraj.

Kinematograf v drevedu.
Kakor čujemo je kupil Bachmaier-
jev kinematograf v Lattermanno-

vem drevoredu g. Rudolf Kokalj iz Kranja.

— Odborova seja »Matice Slovenske« dne 14. junija t. l. — Predsednik se spominja pok. prof. »Skerliča« ter poroča o stanju Zemljevida slovenskega ozemlja. Sklene se, da se zemljevid na severu in na jugu nekoliko razširi. Vprašanje, ali se naj Costov »depositum« smatra za ustanovo, ostane še in suspensio. — Pisatelj Trdin se bo mogla pač še letos razkriti v Mengšu spominska plošča; v tej stvari je v zvezo stopiti z lokalnimi društvi. — Razkritja Dositejevega spomenika se Matica udeleži po svojem blagajniku ravnatelju A. Kodru. — Letos avgusta se skladišče shod poverljivikov. Sprejme se ustanova Vladimira Ilesiča, ki naj bo Matici Slovenski v pomoč pri izdajanju »Hrvatske knjižnice«.

— Pevski zbor »Ljubljanskega Zvona« vlijudno vabi svoje redne in podporene člane ter prijatelje društva na prijateljski pevski večer, ki bo v soboto, dne 13. t. m. ob 8. zvečer v areni Narodnega doma. Na vzporodu so moški, mešani zbori in razne zabave. Vstopnine ne bo nobene. Kdor želi v soboto zvečer preživeti par veselih uric v prijetni pevski družbi, naj pride v areno Narodnega doma!

Oster športni boj. Kdor se hoče diviti ostremu športnemu boju, naj ne zamudi posetiti današnje veleznimive nogometne tekme. Ne bo mu žal, ako to tekmo poseti.

— Že bratstvo s hrvatskim narodom nam veva, da posetimo današnje nogometno tekmo, ki se vrši popoldne ob 4. uri in ob vsakem vremenu, v čim večjem številu. Zato naj velja za danes parola: Vsak zavedni Slovenec na današnje nogometno tekmo!

— Ljubljanske naše naročnike opozarjamo na današnje prilogo glede današnje nogometne tekme »Gradjanski« : »Ilirija«. Tako z ozirom na bratske goste kakor na živahno delovanje naše »Ilirije« priporočamo cenjenim naročnikom, da tekmo številno posetijo in tako pokažejo zlasti bratom Hrvatom, da tudi v našem mestu vemo ceniti vrednost športa za naš narod. Posebno še opozarjamo na predpajo vstopnic po znižanih cenah.

— Današnji pešizlet v Dolško, ki ga priredi »Sokol« Moste pri Ljubljani, se vrši. Isti se preloži le, če bi danes popoldne deževalo. Odhod iz društvene telovadnice točno ob pol dveh popoldne. Bratje, udeležite se ga polnoštevilno! — Na zdar!

— Pešizlet »Sokola« Moste pri Ljubljani, ki se vrši v slučaju lepega vremena danes popoldne čez Posavje v Dolško, obeta biti zelo zanimiv. Zbirališče ob 1. uri v društveni telovadnici na Selu. Odhod točno ob pol dveh. Ljubljanski gostje se lahko pridružijo za tovarno za klet na ljubljanskem polju. V Berčevem pri Gradu (p. d. pri Pirnatu) pol ure od mora. V Dolško pridemo okrog 4. ure. Odmor pri Jožefu Zupančiču (p. d. pri Jozelnu). Povratek z večernim vlakom iz Laz ob pol deveti uri. Vsi prijatelji Sokola se na izlet vlijudno vabijo. Na svidenje! Na zdar!

— Izgubil se je od Mestnega trga do Rimske ceste rubin z biseri. Pošten najditelj naj ga prinese v uredništvo našega lista proti primerni nagradi.

— Zlata broža z lepimi kamni je bila izgubljena v Trubarjevem parku.

— Težka nezgoda na Marjinem trgu. Sluga Sušnikove lekarne je snažil včeraj popoldne svetilko pred lekarno. Stal je na lestevici in naenkrat zgubil ravnotežje; oprl se je na jelena, ki je pripet nad vhodom. S tem pa je podrl raz steno jelena in z njim vred sam padel na trotoar tako nesrečno, da je dobil težke poškodbe na temenu glave.

— Mala nezgoda. Pri gradbi v ljubljanični strugi se je včeraj jutraj prekucnil prazen vagon ravno na mostiču čez Gradaščico. Porinil je v vodo tudi dva delavca. Dobila sta lahke poškodbe.

— Nekaj gospod je izgubil na potu od Poljanske ceste št. 20 do Glavne trga zlat poročni prstan. Najditelj naj ga izvoli oddati uredništvu »Dneva« proti primerni odškodnini.

— Polnočno solnce, svetovna senzacijska učinkovitost Nordisk film Co. sestavi Laurids Brunn, predvalja se bo jutri v petek v kinematografu »Ideal«. Danes zadnji dan velekrasne kolorirane drame »Častniški piloti«, ki je žela pretečene dni na občno priznanje.

— Dotični naročnikom »Dneva«, katerim čas ne dopušča se v Ljubljano oglašiti, nudi eksportna trdka Fr. Čuden, Ljubljana 75 — Prešernova ulica 1. v svojem ilustriranem ceniku, ki se pošilja na zahtevo brezplačno, veliko izbiro finih ur, prstanov, uhanoj itd.

— Loterijske številke. Brno: 44, 25, 85, 87, 89. Gradec: 56, 10, 15, 66, 81.

Trst.

Sokol pri Sv. Jakobu ima v nedeljo 14. t. m. svoj prvi nastop, na telovadišču za »Jadrano«. Nastopi nad 200 naraščaja, člani in članice. Proizvajale se bodo ljubljanske zletne vaje, telovadba na orodju in skupina. Vadiateljski zbor nastopi z ruskimi prostimi vajami. Po nastopu je velika veselica in ples. Zvečer umetelni ogenj. Med nastopom in pri veselici svira združena godba N. D. O.

»Slovanski denar v nacionalne svrhe«. »Piccolo« besni; gre za slučaj nove naše pridobitve: Hrvatska Štedionica je kupila v ul. Orologio hišo, ki je bila nekoč lastnina princev Hohenlohejev. »Piccolo« piše na ta račun: »Dobimo torej novo slovansko poslopje; šolo v najbolj centralni poziciji mesta. Prašali boste: Kako zmorejo Slovani tako visoke svote? Kje raste to novo bogastvo? — Potem pa odgovarja sam: »Slovani si pomagajo pri delu roko v roki. Hrvatska šola je samo predprava za slovansko šolo, za katero pa Slovenci nimajo dovolj sredstev na razpolago«. In še prej: »Kakor bi bila Hrvatska najbogatejša zemlja sveta in bi imela vsega v izobilju, stavi na razpolago nad pol milijona kron samo da bo ustanovljena v italijanskem mestu nova slovanska šola.« Sosedje zdihujejo torej nad premočjo slovanskih financ. Pravijo, da si niso kaj takega nikoli niti domisljali! Centrum mesta v naših rokah, to jim kar noče v glavo! Da so se tako pogrešili v računih! Italijani imenujejo ta naš uspeh naskok, s katerim poskušamo svoje moči. Da; mi kujemo, ker se zavedamo pomena Trsta. Švabsko rjovenje in italijansko zavijanje nas lahko dovolj prepriča, kako mora iti naša pot. Korak na tej poti je hiša v ul. Orologio.

Roči Skhypanio! Avstrijski Lloyd baje namerava odpraviti dosedaj rabljeno italijansko na svojih parnikih in jo hoče nadomestiti z — albanščino! Za boga vendar, kaj pa misli ta Lloyd! Ali bodo njegovi parniki vozili zgolj v Drač in nazaj? Naj ima vendar nekoliko usmiljenja s kapitani, ki bi se morali s takim lajanjem zadušiti ali vsaj ohripeti za večno! Res je sicer, da zahteva vsaka nova stvar in uvedba velikih žrtev; za nas pa pomenja preveliko žrtev že dosedaj zavožena avstrijska politika. Kam hočete naprej?

Poskus samomora. Včeraj, v terek jutraj je izpila 20letna Ivanka Tunich dozo fenikalne kisline s samomorilnim namenom. Tunichevi pa se ni posrečilo. Rešil jo je zdravnik z rešilne postaje, ki ji je izpral želodec in jo je velet pozneje prepeljati v bolnišnico.

S pestjo po obrazu. Policija je aretirala 22letnega urarja H. Novaka, ki se je — kakor je na komisariatu sam povedal — vsled pijanosti znesel nad nekim policajem in ga je večkrat udaril s pestjo po obrazu. Redar je namreč Novaka opomnil, naj neha žužnjati, Novak pa ni hotel nehati, temveč je stopil k policaju in ga prekrizal po svoje. Kriz in blagoslov premišlja Novak v zaporu.

Sprla sta se zakonska Anini. Mož je vsled silne jeze tekkel v kavarno »Sport« in od tam poklical na pomoč Trevesa, od katerega je zahteval, da prepelje ženo v blaznico. Treves je skrajšal proces: Obvestil je o prepiru policijskega komisarja, ki je Aninija in ženo pomiril.

Italijanska čebula je spravila v nezavest tri prenašalce na parniku »Vienna«. Interviniral je parnikov zdravnik.

Goreč musliman. Te dni je prišlo med plesom v gostilni »Pri stari pipi« do prepira, katerega je izzval 25letni kurjač na parniku Osman Ben Mehmed. Mehmed je vsled neke žaljivke pograbil stole, prevrnil mizo in pobil več steklenic. S stolicami je prav uspešno pretepel več gostov, ki so morali rade njegove goreče prepiraželnosti iskati pomoči na zdravniški postaji. Osman Ben Mehmed, sin Allaha je sedaj v zaporu.

Kamen je poškodoval uslužbenca na Lloydovem parniku »Marienbad«. Franca Sossa. Omenjeni natkar se je mudil v terek jutraj v hangarju št. 58 v prosti luki in nekaj brskal po zidovih. Ni ostalo brez posledic; nogo mu je moral obvezati zdravnik.

Ribe lovi, samega sebe pa ne more vloviti. 7letni M. Rukavina je lovil v terek popoldan ribe v prosti luki blizu skladišča št. 17. Naenkrat pa je izgubil ravnotežje in je padel v morje. Trnek seve za njim. Ubogi ribolovec si ni mogel pomagati, rešili so ga ljudje in poklicali zdravniško postajo, ki ga je prede-

ljala v ul. sv. Frančiška, ter mu tam pomagala. Rukavina bo ta ribolov gotovo dobro pomnil.

Nož v roki. V pondeljek je grozil kovač R. Mjot iz Budimpešte v neki žganjarni v ul. Istituto svojemu znanцу V. Cadelu z nožem, čigar posledica bi bila gotovo smrt, če ne bi bil Mjot še pravočasno aretiran. Grozilca so spravili pod streho temnic.

Kovčeg pod streho. Policija je aretirala I. Stalizzo, ki je osumljen tatvine nekega kovčega mornarja C. De Bozzo. Kovčeg so namreč našli v Stalizzijevi kabini in so Stalizzija radi poskusa tatvine vtaknili pod ključ.

Seja mestnega sveta se je vršila v sredo zvečer in je nadaljevala snoči. V sredo je govoril dr. Wilfan celi dve uri in pol in je v svojem govoru protestiral proti postopanju italijanske večine in zapostavljanju Slovencev. Govoril je tudi o šolah. Za njim je govoril socialist dr. Puecher in za njim v imenu italijanske večine svetnik Ara. Aro so Italijanaši navdušeno sprejeli. Wilfanov govor pa je odobraval slovenska manjšina. O četrtkovni seji bomo še poročali.

»Piccolo« je že zopet pričel hujskati. Tokrat hoče nagnati »cittadine« na »Sokole«, ki bodo imeli v nedeljo 14. t. m. popoldan javen nastop pri Sv. Jakobu. Kaj bo to nedeljo s policijo? Skedenj, mesto, sv. Jakob? Vso odgovornost prepuščamo tistim, ki bi morali stvari urediti. »Piccolo« je že pograbil kost, kako jo bo ogodol, bomo videli v nedeljo.

Cvetlični dnevi pri Sv. Jakobu so nesli naši Družbi sv. C. in M. 726 K 21 v. Največji znesek je v St. Jakobskem okraju nabrala gospodična M. Širok.

Slovenci! Odgovorite na »Piccolo«! Hujskanje proti sokolskemu dnevu pri Sv. Jakobu s čim večjo udeležbo! V nedeljo popoldne vsi k prvemu letošnjemu nastopu »Sokola« pri Sv. Jakobu!

Živinski semenj v Bazovici. V Bazovici se bo vršil 20. t. m. živinski semenj. Če bo ta dan praznik, se vrši semenj dan pozneje in bo trajal od 9. dopoldne do 2. popoldne.

Premeščenja pri policiji, ki jih je odredilo namestništvo, prinesemo jutri.

Narodno-socialna mladinska organizacija. Sestanek pri Sv. Ivanu se vrši ob 4. uri popoldne in ne ob treh, kakor smo javili včeraj. Bratje iz Trsta naj se zato zberoh ob treh in pol v dvorani NDO., da odkorakamo skupno k Sv. Ivanu v Narodni dom. Sv. Ivanško mladino opozarjamo na ta sestanek, in jo vabimo, da se ga udeleži v polnem številu. Na svidenje!

Zabavni večer priredi pevski zbor Z. J. Z. v nedeljo, dne 14. t. m., v gostilni »Bonvecchiati«, ulica Ghega. Začetek ob pol 8. uri zvečer. Vstop prost. Narodno petje, pristne pijače in izvrstna kuhinja g. Vavpotiča, je gotovo najbolje vabilo k obilni udeležbi.

Odbor »Dramatičnega društva«, izvoljen na občnem zboru v terek zvečer, je: preds. dr. M. Čok, odborniki: Ponikvar, Katnik, Muha, Pertot, Žiherna, Vašte in Kraiger.

Popravki. V sredino številko »Dneva« se je vrinilo več tiskovnih pomet, ki mestoma kvarijo smisel notic. Tako bi se moralo brati v notici »Po raznih časopisih« kraj Berlin in ne Zerln. V nadaljnjem stavku je prva beseda se in ne so. — Ime ranitelja pod naslovom »Prekran obraz« je Sulic in ne, kakor je bilo pomotoma tiskano Gulič.

V terek se je vršila razprava proti napadalcem dijakov slov. trgovske šole v ulici Stadion. Eden izmed izzivačev, Mazzutti, je bil obsojen v globo 20 K ali tri dni zapore. Proti Semuliču se bo razpravljalo drugič.

POROTA.

Trst, 10. junija.

Danes je stal pred tukajšnjo poroto 52letni Ivan Delzotto, finančni respicient radi pregreška v službenem oziru.

Razpravi je predsedoval svetnik Glisa, votanta sta bila sodnika Pachor in dr. Rosso, obtoženca pa je branil dr. Robba.

O procesu homo še pisali; za danes sporočamo na kratko, da je

bil Delzotti po posvetovanju porotnikov oproščen.

Najnovjša brzojavna in telefonska poročila.

DVORNI SVETNIK JOSIP GERDEŠIČ UMRL.

Novo mesto, 10. junija. Danes je umrl tu bivši predsednik okrožnega sodišča v Novem mestu, dvorni svetnik v pokolu Josip Gerdešič. Dosegel je visoko starost 83 let. Z njim se je zrušil v grob eden spomenikov polpretekle dobe, ko je imel Slovenec vsaj še nekaj veljave v sodni in državni službi. Bil je blagi pokojnik vsekdar zvest in iskren rodoljub in svojega mišljenja ni skrival. Njegov nastop je dajal poguma marsikateremu drugemu. Za javno življenje se je do zadnjega zanimal. Kot sodnik je bil izredno milosrčen in ljudomil. V zadnjih letih je bil težko bolan, smrt ga je rešila trpljenja. Lahka mu bodi zemljica domača!

ZAUPNICA MINISTRSTVU RIBOT.

Pariz, 10. junija. Združeni radikalci in radikalno socialistične stranke so imeli danes dopoldne posvetovanje o stališču, ki naj bi ga zavzeli napram ministrstvu Ribot. Po daljši debati je bila s 108 proti 104 glasovi sklenjena zaupnica Ribotjevemu ministrstvu.

GENERALNI ŠTRAJK V ITALIJI.

Rim, 10. junija. Generalni štrajk je povzročil po celi državi krvave dogodke. V Florenci in Rimu je prišlo do velikih protidemonstracij. Množica je kličala slavo kralju in Italiji. Upanje je, da se bo že jutri pričelo z delom. Generalni tajnik splošne delavske zveze je razposlal okrožnico, v kateri zahteva, da se preneha s štrajkom ob polnoči.

RUMUNIJA NI POSREDOVALA.

Berlin, 10. junija. Vest, da bi bila Rumunija v Berlinu posredovala za pomoč knezu Wiedu se zanikava.

V LONDONU BO TUDI ŠTRAJK.

London, 10. junija. Eksekutivni odbor mornariških inženirjev je sklenil štrajk, da se doseže izboljšanje zaslužka in delavskih pogojev.

ALBANIJA IN DRUGO.

Berlin, 10. junija. Listi poročajo iz Petrograda iz ruskih diplomatskih krogov, da vesleje niso še nobenih sklepov storile glede demonstracije brodovja kot tudi glede odposiljanja mednarodne čete v Albanijo.

ITALIJANSKI ZUNANJI MINISTER ZA NEDOLŽNOST ITALIJANOV V DRAČU.

Rim, 10. junija. V današnji seji je zunanji minister di San Giuliano izjavil: Preiskava proti obema Italijanom je dokazala popolno nedolžnost obeh. Sedaj ima poslanik baron Aliotti prosto roko zahtevati takšno zadoščenje od Albanije, kakršno zahteva prestiz Italije.

Dositej Obradović.

(K odkritju spomenika v Belgradu.)

Velik in slaynosten dan je bil v Belgradu. Saj se je odkril spomenik enemu največjih mož, kar se jih je rodilo na jugoslovanski zemlji. Kadar se bo stavil panteon, v katerega bo nova generacija postavila velike moze Jugoslavije — se bo med njimi na prvem mestu svetilo ime Dositeja Obradovića.

Dositej Obradović je pri nas še premalo znan. Naloga nacionalistične mladine bi bila, da vsaj mlajši rod seznani z velikimi jugoslovanskimi možmi. Doslej imamo o Dos. Obradoviću dva večja spisa: prof. Ilesič: Dositej Obradović (v »Slov. spominih in jubilejih«, Izd. Mat. Sl.) in dr. Lah: Dos. Obradović v »Potopniku« (leta 1911.). Na Kalimegdanu, kjer je najlepša belgrajska promenada, od koder se krasno vidi nazaj na Savo in na slavonske planjave — tam bo stal spomenik velikega Jugoslavana, ki je prvi za Hrvatoma Križaničem zagledal jugoslovanski svet v celi njegovi velikosti.

Spomenik predstavlja Obradovića kot potnika, ki hodi naprej po utrjeni poti za svojimi velikimi cilji. Hrv. kipar Valdec je lepo izrazil v spomeniku življenje velikega potnika, ki ni poznal miru, dokler ni utrjen legel k večnemu počitku v Belgradu 1. 1811. kot minister prosvete v službi Črnega Jurja (Karadžorčja). Tam je tudi pokopan. Na njegovem grobu v stolni cerkvi se sveti napis: »Tu ležijo njegove srbske kosti. Ljubil je svoj rod. Večen mu spomin«.

FRAN MALIS,

diplomiran krojač.

Trst. - Ulica Tor S. Piero 4 - Trst. Podružnica: Nabrežina 99.

Jestvine, kolonijalno blago.

FR. MILLONIG - TRST

Piazza Caserma 5., blizu Narodnega doma. Razpošiljanje po pošti.

Ta napis si je napravil sam. L. 1911 se je slavila njegova 100letnica — sedaj so mu postavili spomenik.

Težko je v nekaj besedah podati njegovo burno življenje. Napisal je sam svoj »Život«, ki najlepše priča o njegovem življenju in delu. Rojen je bil 1742. v Cakovu v Banatu. V zgodnji mladosti je postal sirota. Bil je sam sebi prepuščen — in je hrepel po svet. Prišel je v srbsko cerkveno šolo in se je naučil čitati in pisati. Čital je življenje svetnikov. Hotel je postati pop in svetnik. Prišel je v samostan Hopovo na Fruški gori. (1757.) Učil se je mnogo — želel je videti svet. L. 1760. je z nekim dijakom odšel v Zagreb, da bi se naučil latinščine. Iz Zagreba je odšel v Dalmacijo kot magister (učitelj). Tu je učil pri mestu Kninu na Kneževem polju. Srbi so takrat pisali še cerkveno srbski jezik. Dositej Obradović pa je videl, da je za narod treba knjig v narodnem jeziku. Zato je na prošnjo neke deklice, Jelene Simičeve, napisal »Dositeve bukvice« — »prostorsrbski«. Ta knjiga se je v prepisu širila med ljudi. Obradović je sklenil, da bo začel pisati za ljudstvo. Po čudni usodi je prišel na Krf. v Morejo, na Sveto Goro. Naučil se je grško. Vrnil se je zopet v domovino in je bival na Črni Gori in v Albaniji. Videl je poldivji narod in ga je hotel prosvetiti. Prišel je tudi v naš Trst. Od tod ga je pot zanesla v Italijo, iz Italije v Carigrad, iz Carigrada v Moldavijo, iz Moldavije je prišel preko Poljske (čez Lvov in Vratislavo) v Lipsko in Halle na Nemško. Tam je videl novovstajajočo kulturo na univerzah. Izdal je svoje »Basnje«, »Soveti zdravega razuma«, »Život i prikličunija« (oboj 1783) in »Sobranije pravno - učitelnihe večste« (1793). Prišel je tudi na Dunaj. Bil je prosvetljenec-Jožefinec. Prišel je tudi v London in Pariz. Videl je svet — in se je vrnil. Njegova želja je bila, dvigniti narod iz nevednosti.

Parkrat je potoval skozi Ljubljano, dalje časa je bival med Srbi v Trstu. Iz Siska je pisal: »Ko vam opišem, kako sem s Kranjci potoval, boste imeli čemu se smejati in se čuditi.« Poznal je torej Slovence. V Trstu je bilo zadnje njegovo bivanje, predno je odšel v Belgrad. Leta 1807 so Srbi dobili Belgrad. Začela se je (po prvi vstaji leta 1804) organizirati nova država. Dositej je želel kje zase ustanoviti šolo in tiskarno — pa bil je poklican v Belgrad na dvor Karagjorgja — da organizira srbsko šolo. Ustanovil je Veliko šolo, bogoslovje in postal minister. Kmalu na to je 1811 umrl.

Glavno delo Dositeja spada v leta 1770, 1780, 1790, ko so tudi pri nas prosvetljeni duhovi pod cesarico Marijo Terezijo in cesarjem Jožefom skrbeli za ljudsko šolo in izobrazbo. Toda za Jožefom je pri nas nastala reakcija — srbski narod pa je kljub vsem težavam skrbel za svojo prosveto, za šolo in knjigo. V tem znamenju je srbski narod tudi zmagal in po slavni zmagah 1. 1912 in 1913 — postavlja sedaj spomenik svojemu prvemu učitelju in prosvetitelju. Bodi mu večen spomin. Kakor orej je preletel svet in je v njem spoznal svojo domovino. Njegov duh je premeril čas in je spoznal resnico. Zagledal je svoj narod na Balkanu in ga je hotel rešiti iz tme. Boril se je za jasno luč, ki vodi do spoznaja in do zmage. Velik mož je bil, ki je od Trsta do Carigrada vzgaljal rod k novemu življenju.

O odkritju spomenika poroča »Slov. Narod«: Predvčerajšnjem se je vršilo slaynostno odkritje spomenika Dositeju Obradoviću. Odkritje se je izvršilo na izredno slaynosten način. Udeležilo se ga je nad 20.000 ljudi. Kralja je zastopal njegov generalni adjutant Jurčić. Navzoči so bili skoraj vsi ministri. Predsednik akademije Stojan Novaković je otvoril slovesnost z govorom, v katerem je pozdravljaj zlasti znanje goste. Govoril je nato belgrajski župan Nestorović, ter minister prosvete Ljuba Jovanović, ki je zlasti naglašal Obradovičev pomen za vse Jugoslavoane, ki je potujoč po jugoslovanskih deželah širil prosveto ter bil tudi v pismu pravi naslednik bratov Cirila

in Metoda. Tajnik Književne zadruge Pavle Popović je pozdravil osobito slovenske in hrvatske goste ter slavil edinstvo Jugoslovancev v kulturnem delu. Slavnost je imela popolnoma značaj bratske kulturne solidarnosti Slovencev, Hrvatov in Srbov. Zlasti zastopniki Ljubljane in Dalmacije so bili predmet prisrčnih ovacij. Poleg deželnega poslanca g. dr. Novaka in obč. svetnika g. Pustoslemška so se udeležili slavlja dubrovniški župan dr. Cingrija, zagrebški župan arhitekt Holjac, zastopniki občine Knin v narodnih nošah, kjer je bival Obradović tri leta, ter zastopniki skoraj vseh drugih jugoslovanskih mest. Svoči se je vršil slavnostni banket, danes dopoldne je priredila mestna občina gostom na čast slavnostni diner. Povsod, kamor prihajajo, prireja občinstvo navdušene ovacije zastopnikom Ljubljane, Dubrovnika, Zagreba in Prage, Knina, Splita in drugih slovanskih mest.

Mali oglasi.

Beseda 5 vinarjev. Najmanjši znesek 50 vinarjev. Pisnim vprašanjem je priložiti znamko 20 vinarjev. — Pri malih oglašitvah ni plačila in se plačujejo vnaprej; zunanji inserenti v znakih. Zaključek malih oglasov ob 6. uri zvečer.

Mesečna soba, 2 lepi sobi z balkonom in prostim vhomom se v Sodni ulici št. 6. I. nadstropje, takoj odda. 470—x

Mesečna soba s posebnim vhomom se odda s 1. julijem. Naslov v „Anončni ekspediciji“ Ljubljana, Šelenburgova ulica 6. 535—3

KORESPONDENCA.

Lavoslav, dvignite pismo. I. 534—2

Kupim 6—10 mesecev starega jazbečarja (Dakelna) rujave barve, ako mogoče pristne pasme.

Ponudbe pod šifro „Dakel“ poštno ležeče.

Edina primorska tovarna dvokoles „Tribuna“ Gorica, Tržaška ulica št. 26, prej pivovar Gorjup.

Velika eksportna zaloga dvokoles, živalnih in kmetijskih strojev, gramofonov, orkestrionov itd. itd.

F. Batjel

Gorica, Stalna ulica št. 2—4. Prodaja na obroke. Ceniki franco.

Izurjene likarice

z dnevno plačo 4—5 kron se takoj sprejmejo v tovarno perila. — Ponudbe sprejema „Anon. ekspedicija“, Ljubljana, Šelenburgova ulica 6.

GORČEVA

KOLESA PRIZNANO NAJ BOLJŠA SEDANJOSTI X

A. GOREC

LJUBLJANA MARIJE TEREZIJE CESTA 14 NOVI SVET NASPROTI KOLIZEJU ZAHTEVAJTE PRVI SLOV. CENIK BREZPLACNO

Za nakup oljnatih in suhih barv, lakov, firnežev in vse v to stroko spadajočih predmetov se priporoča tvornica barv

— Premierl & Jančar —

Dunajska cesta št. 20. Ljubljana Kolodvorska ulica št. 18. Friske emajlne karve, kartoline, mavce itd. Na drobno in debelo.

Dne 31. maja se je otvorila v hotelu „Tratnik“, Sv. Petra cesta 25, v Ljubljani

nova kavarna

Za obilen obisk se priporočata Leop. in Alojzija Tratnik.

Modistinja

Minka Horvat, Ljubljana, Stari trg 21.

Priporoča svojo veliko zalogo damskih in otroških klobukov, športnih čepic in vseh potrebščin za modistke. — Popravila se točno in najceneje izvrše.

Stanovanjski odsek „Slovenske Sokolske Zveze“ v Ljubljani

potrebuje za nastanitev udeležencev letošnjega zleta dne 15., 16. in 17. avgusta

približno 100.000 kg slame.

Slamo dobaviti bode najkasneje do 1. avgusta 1914 na prostore v Ljubljani, ki se kasneje določijo.

Ponudbe za dobavo te slame nasloviti je do 1. julija 1914 na stanovanjski odsek Sokolskega zleta v Ljubljani (načelnik magistratni svetnik Janko Bleiweis-Trsteniški).

V ponudbah je navesti ali dotični ponudnik slamo le proda in za katero ceno, ali pa je tudi pripravljen proti odškodnini, ki jo je navesti, po uporabi slamo prevzeti zopet nazaj.

V ponudbah je tudi izrecno navesti, da je ponudnik pripravljen položiti kavej 10% dogovorjene kupnine, oziroma odškodnine, katera kavej zapade v slučaju, da slame v določenem času ne dobavi na določene prostore.

Velečenjeno občinstvo opozarjamo na

= ZBIRKO PESMI =
ki so izšle v „Učiteljski tiskarni“.

To je lepa ENGELBERT GANGLOVA knjiga

„Moje obzorje“

ki se dobiva po vseh knjigarnah, kakor tudi v „Učiteljski tiskarni“. Cena lično vezani knjigi je 3 K.

Po pošti 20 v več.

Konfekcija

: za moške, ženske in otroke :
v veliki izbiri po zanesljivih in stalnih cenah v podružni trgovini
tvrdke R. MIKLAUC

„Pri Škofu“

Ljubljana — Pred Škofijo št. 3. — Medena ulica.
: Poseben oddelek v prvem nadstropju :
Cenik na zahtevo brezplačno in poštne prosto.

Razglas.

Vsled sklepa občinskega sveta ljubljanskega z dne 10. februarja 1914, št. 3175, ustanovila je ljubljanska občina podpiranje v Ljubljani stanujočih brezposelnih organiziranih delavcev in delavk potom dotičnih delavskih društev in organizacij ter v ta namen poklonila letni znesek 5000 K.

Ker se ima sedaj pričeti poslovanje v tej novi agendi mestne občine, se tem potom vse one delavske organizacije, ki se zanimajo za to, da bodo njeni člani in članice v slučaju nezakriviljene brezposelnosti postali deležni podpiranja iz občinskih sredstev, pozivljejo na prigrasitev in vpslateg enega izvoda svojega veljavnega statuta podpisanemu mestnemu magistratu.

Opozarja se, da pribajajo v pošteve le organizacije, katere po svojem statutu tudi same dele svojim brezposelnim članom določene podpore.

V vlogi je navesti radi preglednosti število sedanjih članov, sedež organizacije (ulica in hišna številka) ter ime sedanjega načelnika, tajnika in blagajnika.

Tako — kakor povedano — z društvenimi pravili opremljeno vlogo je vpslati semkaj do konca meseca junija 1914.

Mestni magistrat ljubljanski,

dne 6. junija 1914.

GRITZNER, najboljši v sedanjosti!

Ne kupujte prej stroja, dokler si niste ogledali moje tovarniške zaloge. Jamčim za vse napake materiala 10 let. Moj

šivalni stroj

krpa nogavice in perilo in veze (šitka); ima krogljen tek (Kugellager). Gritznerjev stroj je danes v rabi že dva in pol milijona. Garancija 10 let. — Tovarniška zaloga koles.

Josip Petelinc, Ljubljana, Križevniška ulica 7.

Dirka K. S. K. Ilirija Kranj-Ljubljana 7. junija 1914.

Gorčeva kolesa

PRVA
dospela na cilj.

A. Gorec, Ljubljana

Specijalna trgovina s kolesi pneumatiki in deli.
Marije Terezije cesta 14 (Novi svet, naspr. Kolizeja).

Izvanredna prilika za delavce!

Najnovejše konfekcije za dame, deklice, gospode, dečke in otroke.

Cele obleke za gospode od K	8'—, 12'—, 15'— naprej
Cele obleke za dečke	4'—, 6'—, 8'—
Cele obleke za otroke	2'—, 3'—, 4'—
Pelerine za gospode	7'—, 8'—, 9'—
Sportne raglane	12'—, 14'—, 16'—
Klobuke	1'—, 1'50, 2'—
Kostume za dame	9'—, 12'—, 15'—
Damske sako in paletot	6'—, 8'—, 10'—
Krila spodnja in gornja	2'—, 3'—, 4'—
Hišne halje za dame	3'90, 4'90, 5'90
Slamnike	—50, 1'—, 1'50
Pristni panama	6'—, —, —

Vse drugo po priznani čudovito nizki ceni.

Oglejte si velike izložbe.

Angleško skladišče oblek

O. BERNATOVIČ, Ljubljana, Mestni trg št. 5-6. Telefon št. 132.

Sukno, volneno blago, vse vrste perilno blago, šifoni, preproge, odeje, zastori in izvrstno gotovo moško perilo se dobi po najnižjih cenah v manufakt. modni trgovini

Oglejte si zalogo, zahtevajte vzorce

L. KOSTEVC Ljubljana
Sv. Petra c. št. 4.